TŘESKAN

třebovské skautské noviny

Slovo úvodem

Tak konečně jsme tady, poprve v novém kabátě. Nová podoba ještě není definitivní, některé detaily se asi změní, ale takhle nějak by měl vypadat (co do obsahu a grafické podoby) náš střediskový časopis v příštím období.

A teď k novému názvu. "Třeskan" - no hrůza, co? Ono je to totiž tak. Do vyhlášené soutěže o nový přilehavější název Věstníku přispěli dva (opakuji DVA!) lidé: Jožka (několik návrhů) a Vladan ("Rebel"). Z počátku mě ani jeden název nějak vzlášť "nechytil", ale čím déle jsem na to myslel, tím více se mi ten Jožkův "Třeskan" začínal líbit. Má to ten správný "břink" a navíc je to vlastně výstižná zkratka pro "TŘEbovské SKAutské Noviny". No co víc si přát? Protože nebylo kdy nový název "odschůzovat", konzultoval jsem ho alespoň s namátkou vybranými (a hlavně dostupnými) jedinci (sestra manželka, Demi, Darzinka, Hanka ...atd.), no a vlastně nikdo nebyl proti. Takže "kosti jsou vrženy" a komu se to nelíbí, bude si muset zvyknout. A ještě jedna poznámka - pro zachování návaznosti na předchozí ročníky Věstníku budeme pokračovat v průběžném číslování, proto tedy to č. 49.

Pokud to jen trošku půjde, budeme se snažit o to, aby Třeskan vycházel vždy v týdnu po zasedání střediskové rady (čerstvé informace). **Uzávěrka vydání a porada redakční rady bude vždy v 19 hod v den zasedání střediskové rady na Baráku. Páni redaktoři a redaktorky, do tohoto termínu je tedy třeba mít zpracované příspěvky do Vašich rubrik ! Akutní výjimky možno domluvit ústně.**

Skluzem prvního vydání jsme zmeškali připomenutí Dne sesterství (22. února), takže tak činíme dodatečně. Snad jste na tento významný skautský den nezapomněli. O jeho aktuálním významu pro dnešek jste se mohli dočíst ve Skautingu č. 6.

„V Den sesterství spojme své ruce kolem světa a slibme si, že se budeme dál snažit učinit jej lepším, a podílet se na vytváření celosvětového míru.“

Jessie

Středisková rada 16. února 1996

- **Praktická část čekatelského kurzu** se uskuteční 22.-24.března ve Svojanově. Pro čekatele je akce povinná (mimo jiné zdravotnický kurz!).
- Revize hospodaření střediska, kterou provedla ORJ, dopadla dobře. Také bylo podáno daňové přiznání střediska za rok 1995. Finance střediska převzala už i prakticky Lenka Navrátilová.
- **Okresní kolo závodu vlčat a světlušek** proběhne 11. května. Organizuje středisko Cerekvice. Termín pořádání našeho střediskového kola bude upřesněn na příští radě.
- **Nezapomeňte, že termín odevzdání registrace je 18. února!**
- **K situaci na Baráku:** zlepšit hygienu na WC, úklid kluboven, hospodárnost topení! Kontrolovat zavírání dveří a oken!
- Do střediska přišly dva skautské kalendáře FONSu. SR odhlasovala dobrovolný poplatek za ně ve výši 110 Kč.
- Br. Johan byl pověřen urychleným otevřením skautské knihovničky na Baráku.
- Při příležitosti 125. výročí narození A.B. Svojsíka bude na žižkovském reálném gymnáziu, kde učil, odhalena pamětní deska. Zájemci na ni mohou finančně přispět (podrobnosti viz Skauting nebo Aladin).
- Proběhla předběžná diskuse o zajištění rozběhu přípravy na letošní letní tábory. Termíny konání: 29.6. - 13.7. náš velký společný, 14.7. - 27.7. Bratislava, 28.7. - 3.8. roverský, 3.8. - 17.8. skauti z Litomyšle. **Přihlášky a další budou rozdávány na příští SR !**
- **Hodnocení karnevalu:** vytvořeno dobré předpolí pro příští akce pořádané s Kulturními službami M.T. (Demi), pochvala všem organizátorům (Maurenc, Jessie), pro příště doporučena lepší a konkrétnější domluva se zaměstnanci muzea.
- Příprava na **soutěž ve střelbě ze vzduchovky (4. ročník Oldy Šetrného).** Rozdělení úkolů, schválen nákup odměn (dorty, cukrovinky) pro vítěze v ceně 425,50 Kč.

Jako občasník pro své členy vydává Junák - středisko Moravská Třebová.
Vychází s podporou firem DIATEXT, PCservis a vojenského gymnázia Moravská Třebová.
Uzávěrka vydání 6. března 1996.

- Informace o připravovaném roverském táboře (Aladin).
- Popřání Evě Kubínové k narozeninám a následná konzumace jí připravených dobrot!

Jessie

Z došlé pošty...

Milá sestro, milý bratře,

obracím se na Vás, s návrhem na odběr knihy Waltera Hansena: **VLK, JENŽ NIKDY NESPÍ - dobrodružný život Lorda Baden-Powella.**

Knihu jsem vydal vlastním nákladem a mám ještě část nákladu na skladě. Vycházím z toho, že kniha má trvalou platnost pro další skautské generace, které budou nastupovat a bude jistě vhodné, aby oddíly měly tuto knihu v zásobě do příštích let.

K vydání knihy jsem použil vlastní úspory a hodlám je nadále zhodnocovat knížkami pro Vás, ale neobejdu se bez Vaší pomoci! Pokud máte nějaké volné prostředky, neváhejte, nabízím Vám výhodné slevy. Kniha stojí 67 Kč. Od dvou do jedenácti kusů poskytuji slevu 10%, od dvanácti kusů 15% slevu, tj. při objednávce 20 knih dostanete další tři zdarma.

Peníze takto získané se neztratí. Použiji je na vydání dalších plánovaných titulů. Dalším z nich je: **MĚDĚNÝ DŮL od Ivana Mikšoviče.** Román pro chlapce a dívky, kteří žijí družinovým životem v Jilemnici a okolní horské přírodě. Jde o dosud nevydaný román bývalého tiskového zpravodaje Junáka, významného činovníka od třicátých let. V padesátých letech byl odsouzen k 15 letům těžkého žaláře za skautskou činnost. Kniha vznikala za dramatických okolností právě ve vězení. Předběžná cena za 168 stránkovou knížku s celostránkovými ilustracemi skautského kreslíře Mirko Juny z Jilemnice (a popisovaný kraj velice dobře zná) bude cca 70 Kč. Slevy při odběru více knih najednou jsou stejné jako u Vlka.

Děkuji za důvěru. Objednávky obou knih směřujte buď přímo na moji adresu: *Ing. Roman HAVRÁNEK, Elišky Přemyslovny 394, 156 00 Praha - Zbraslav*

nebo do Skautského informačního centra:

Junák - SIC, Václav NOSEK, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1.

K registraci 1996

"Tak ...a mám to zase na rok z krku", oddechl si asi každý z vás, když mi předal "pár registračních listů" a vybrané peníze. Nám s Demim by už zbývalo "pouze" doplnit čísla průkazek nováčků,všechny oddíly zkompletovat do registračního listu střediska, jak po stránce počtů, tak po stránce peněz, zpečetit razítky a asi 150 podpisy a bylo by vyhráno.

Bylo by ...kdyby ...

1) se zástupci všech oddílů dostavili na zvláštní schůzku svolanou právě z důvodu polopatického vysvětlení a správného vyplnění registrace (podotýkám, že ze sedmi oddílů, tam byli zástupci třech)

2) tím pádem by se nestalo, že:

a) polovina oddílů neměla z části vyplněné registrační listy oddílů (týkalo se to převážně propočtů odvodů peněz)

b) členové nad 18 let - čili již dospěláci - byli zapisováni v seznamu mezi mladší členy, přičemž kolonky zástupců oddílu, kam měli být zapsáni, zůstaly prázdné

c) počty jednotlivých listů jste si někteří přizpůsobili svým vlastním potřebám. Iniciativně jste si něco ponechali nebo naopak neiniciativně jste něco vyplnili místo trojmo pouze jednou. Čili nás navíc čekalo zajištění kopií, abychom vše odevzdali, jak má být.

d) no a takové maličkosti, jako je chybějící datum u podpisu, považuji za detail, který se lehce doplní (pokud jich opět není povíce).

3) Co by se také nemělo stát, je, že se v seznamu na třech stranách liší rodné číslo stejné osoby. Navíc u čtyřech členů byla zjištěna rodná čísla zcela špatná. Rovněž bych chtěla zdůraznit, že vlastní jména je třeba vyplňovat správně dle rodného listu a ne hovorově, jak mi říkají kamarádi) viz Pavlína - Pavla, Kateřina - Katka ...)

Vše již v dnešní době zpracovává výpočetní technika, která si opravdu potrpí na přesné informace.

Toť asi vše. Nebudu jmenovat, kdo v čem udělal jakou chybu, připadá mi to příliš školácké a navíc jistě po přečtení mých řádků na to přijde každý sám. Vezmu to raději z jiného konce. Vím, že to každému z vás i přes zjištěné nedostatky dalo práce dost (ale věřte, že mě taky), a že jste se snažili, ale víte, jak se to říká: "Polepšete se!"

Takže dnes spíše s povzdechem: "Snad příští rok".

Lenka

PS: Když už jsem v tom psaní, chtěla bych vás coby nový hospodář střediska poprosit, pokud budete mít k proplacení nějaký účet (samozřejmě předem schválený radou), přineste mi ho pokud možno co nejrychleji, nejlépe ihned. Je to nutné pro mne z hlediska účetnictví a navíc je to i ve vašem vlastním zájmu.

Díky. *Lenka.*

Jubilea

Po delší pauze opět otvíráme rubriku „Jubilea“ - tímto se dodatečně omlouvám všem prosinčákům, ledňákům, únorákům a částečně i březňákům, že svoje jubilea najdou se zpožděním až v tomto čísle. V následujících měsících už by se to nemělo stát, protože tato rubrika se bude opírat o počítačovou databázi všech 154 členů střediska *(tímto děkuji Honzovi Kolářovi, který mi ta kvanta dat pomáhal o jarních prázninách přepisovat do počítače)* a tvorbu měsíčních přehledů bude zjednodušovat mnou vlastnoručně vytvořený program. Nic tedy již nebrání tomu, aby se v přehledech objevovali i mladší členové našeho střediska (pomůcka pro vedoucí a rádce).

01.01.	Dlábek Martin	18 let	3.oddíl
04.01.	Baslerová Milana	7 let	5.oddíl
06.01.	Pavlék Jakub	7 let	1.oddíl
07.01.	Ludvíková Eva	12 let	6.oddíl
13.01.	Mrvová Irena	9 let	5.oddíl
15.01.	Haslingerová Petra	11 let	6.oddíl
16.01.	Mikulcová Petra	12 let	6.oddíl
24.01.	Háková Magdaléna	20 let	0.oddíl
27.01.	Dlábek Lukáš	12 let	3.oddíl
28.01.	Vojtková Jitka	11 let	4.oddíl
01.02.	Mazalová Iva	12 let	6.oddíl
04.02.	Kovářová Gabriela	8 let	5.oddíl
13.02.	Majorošová Petra	9 let	5.oddíl
13.02.	Choltová Alena	11 let	4.oddíl
14.02.	Klemeš Michal	16 let	3.oddíl
18.02.	Kubínová Eva	22 let	5.oddíl
18.02.	Péř Marek	9 let	1.oddíl
18.02.	Kaderková Katka	11 let	4.oddíl
24.02.	Nečas Jiří	20 let	2.oddíl
24.02.	Boleslavová Eliška	18 let	6.oddíl
26.02.	Weinlichová Iva	17 let	4.oddíl
28.02.	Maixner Mirek	11 let	2.oddíl
28.02.	Jandíková Jolana	11 let	4.oddíl
02.03.	Stejskal Jan	16 let	1.oddíl
03.03.	Mlčoch Petr	11 let	2.oddíl
05.03.	Steffanová Šárka	14 let	6.oddíl

07.03.	Matoušková Romana	16 let	5.oddíl
07.03.	Bis Aleš	17 let	2.oddíl
08.03.	Chlupová Jana	9 let	5.oddíl
08.03.	Sedílková Anna	16 let	4.oddíl
11.03.	Bártová Tereza	9 let	5.oddíl
11.03.	Ondříček Ivo	10 let	1.oddíl
17.03.	Slánský František	53 let	0.oddíl
17.03.	Sedlák Vojtěch	33 let	3.oddíl
24.03.	Jurníčková Martina	8 let	5.oddíl
24.03.	Klučka Petr	9 let	1.oddíl
26.03.	Štěpánek Petr	7 let	1.oddíl
27.03.	Ondříček Tomáš	7 let	1.oddíl
27.03.	Novotná Táňa	15 let	4.oddíl
29.03.	Štěrbová Eva	12 let	6.oddíl
29.03.	Pliska Michal	10 let	1.oddíl
31.03.	Valenta Václav	9 let	1.oddíl

PS: Pokud náhodou zjistíte nějakou chybu, dejte mi prosím vědět, mohlo se to stát, těch dat bylo moc, podklady nekvalitní a kromě toho „šak sme enem lidi, ne stroje“.

Jessie

REPORTÁŽE, INTERVIEW

ROVERSKÝ DÝCHÁNEK

Jednoho zimního večera se na Baráku sešla naše středisková omladina, aby společně zahájila svou roversko-rangerskou existenci. Našimi zploditeli byli Vojta a Aladin. Účel tohoto setkání je snad všem alespoň trochu jasný a nemusí se rozebírat. Účast byla vcelku velká, vlastně nechyběl skoro nikdo.

Na celém programu se projevily Vojtovy a Aladinovy zkušenosti a schopnosti. Z mého hlediska byl program pestrý, poučný a záživný. Umělecky jsme "tvořili" na papír i z plastelíny. Zjistili jsme si taky znalosti geografické a hlavním tématem byl tábor rádců. Co se konkrétně probíralo nechám na jiných.

A mé osobní dojmy? Bylo to něco nového a zajímavého, z čeho já se pokusím vzít si příklad. Zároveň bych chtěla složit poklonu A+V za jejich výkon!

Hanka

KARNEVAL

Jak jistě všichni víte, dne 28.1.96 pořádalo MKIS ve spolupráci s naším střediskem karneval. Asi taky všichni víte, jak to všechno dopadlo. Ale pro jistotu a pro ty co tam nebyli je tu tenhle článeček.

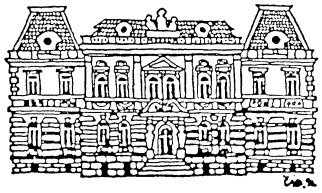

Všechno to vypuklo krátce po druhé hodině. Bára přivítala všechny zúčastněné a zároveň uvedla čtyři smíšené páry rádců, aby zatancovali cosi, čemu Maurenc říká čtverylka, ačkoli to s čtverylkou nemá příliš společného. Dotancováno.

Soutěže se plynně střídaly s písničkami, ke konci následovalo vyhlášení vítězů ze tří kategorií a taky losování tomboly. vše bylo ukončeno sérií písniček.

Hodnocení: Bára coby konferenciér odvedla skvělý výkon, diskožokej (krásný slovo, není-liž pravda?) Demi si taky může gratulovat, Maurenc, ač ukryta v pozadí tahala za provázky velice zdařile a vůbec celé to dobře rozplánovala, no a rádci se prý také předvedli ve velmi (dle mého názoru až nezvykle) dobrém světle. Dětí byl naprosto optimální počet a navíc byly děsně hodné, rodiče byli příjemně naladěni, sál muzea působil velmi sklidňujícím a kladným dojmem, lístků do tomboly bylo taky dost...

Jo, hádáte správně, to bych nebyla já, aby tu nebylo nějaké ALE.

Nevím, co si myslí ostatní, ale já jsme měla chvilkama pocit, jako bychom Muzeu v muzeu překáželi a ještě je hrozně obtěžovali. Začalo to tím, že jsme do sálu byli vpuštěni necelou hodinu před oficiálním začátkem karnevalu (samozřejmě bez vedoucího nikam) a když konečně kdosi z vedoucích přišel, stejně se tvářili děsně nadšeně.

Tombola, kterou si vzali za úkol, byla strašlivě maličká a s odměnami pro nejlepší masky se snad nepočítalo vůbec.....

Na druhou stranu nutno přiznat, že se k nám někteří pracovníci z MKIS přidružovali velice ochotně, a to obzvlášť, když jsme debatovali o hodnocení akce a o střediskových financích.....

Asi za to může jen pár lidí, ale neznat pana Horkela, či paní Dvořákovou, utvořila bych si na celé MKIS nepříliš příznivý názor.

Jinak to byla akce, řekla bych, zdařilá, děti byly spokojeny, rodiče byli spokojeni, rádci taky, Maurenc vyhlížela více než nadšeně, Muzeum se tvářilo jako obvykle neproniknutelně, takže se to asi vážně povedlo.

Upřímně řečeno se tomu trochu divím, když si vzpomenu na radu čtrnáct dní před touto akcí, kdy se teprve opatrně zjišťovalo, kdo o tom něco ví, a komu že se to dalo na starost. Nikomu. Tento problém byl ale naštěstí brzy a snadno vyřešen, když si o to Hanka řekla.

Nebo spíš se chudák v zápalu řeči trochu rozhořčila a ačkoli to tak nemyslela, mohlo to tak vyznít. Nebo se spíš chtělo, aby to tak vyznělo, protože to bylo nadmíru jednoduché: už to dělaly dvakrát, ve spojení s Maurenc jsou taky, a taky jim to nemusíme přes nikoho vzkazovat, takže se tomu prostě nevyhnou. Jo, jistě, byla to naše chyba, že lezeme na schůze, a ještě k tomu včas. Uznávám, promiňte prosím, já už to víckrát neudělám.....

Tohle se totiž u nás (ono možná v životě obecně) dělá běžně. Dostaneš něco za úkol a když to vyloženě "nezvoráš", tak to máš na krku po dalších dvacet let. (Mám pocit, že si na něco podobného stěžoval jednou Jessie ohledně celotáborovek a programu na táboře vůbec). A když to "zvoráš", tak to stejně musíš dělat znovu, aby ses to naučil. Takže si člověk nevybere. Ovšem jedna možnost, jak se všemu vyhnout tu je: jednoduše nechodíš na schůze, schůzky, prostě nejsi k zastihnutí, objevíš se jenom na některých akcí (a to tak, aby se dopředu nedalo zjistit, jestli se tam vyskytneš, nebo ne), pokud jedeš na tábor, tak si to zaměníš s dovolenou a tak podobně. A když máš náhodou splnit nějaký velice důležitý pokyn, tož se k němu bez varování obrátíš zády, uděláš to tak dvakrát, a máš do konce života pokoj. Sice nebudeš moc oblíben (jenže to nebudeš stejně), ale nikdo po tobě už nikdy nic nechce.

Možná to trochu přeháním, jenomže mně se to vážně nelíbí. Proč jsme tak rozškatulkováni, podle toho co jsme jednou provedli?! (Ať už v kladném, či záporném slova smyslu.) Copak nikdo nechápe, že jenom proto, že před třemi lety měla Hanka skvělý nápad uspořádat karneval pro celé město (tehdy se ovšem tak velké nadšení, zvláště v řadách vedoucích, neprojevovalo), to přece nebude dělat každoročně? Věřím tomu, že když ji někdo požádá o pomoc, tak ho nevyhodí, poradí mu a mileráda i pomůže, ale to se nesmí pomoc rovnat přípravě celé akce. Taky by si to mohl jednou zkusit někdo jiný, protože pravda páni, je to pro nás už rutina a spíš otravná povinnost než radost. Co když nenávidím všechny besídky a karnevaly, zato prahnu po možnosti vytyčit trasu Svojsíkáče? Ne, radši se nebudu ptát víckrát, protože odpověď by zněla :"Žádosti se vyhovuje, a je-li tvým jediným přáním toto, budiž, letošní Svojsíkáč je tvůj, ale nezapomeň, že se brzy koná besídka... Jinými slovy:chceš-nechceš-musíš.

Nedalo by se s tím něco udělat?

Přiznávám se dobrovolně: nebýt toho, že jsme s Hankou měli eso (nebo spíš Maurenc) v rukávě, asi by nám bylo naprosto šumafuk, že je zrovna tenhle karneval tak důležitej. Mé nadšení se ve chvíli, kdy jsme byly pasovány do role "organizátorů" (lepší slovo mne nenapadá), dalo nazývat vztekem a jen díky tomu, že už umím počítat do deseti se neprojevila agresivita, co se ve mně zčistajasna vyskytla. Díky bohu za Evu a jí vymyšlený a perfektně rozpracovaný plán.....

Darzina

Hudební koutek

...na co hlavu - hlava bolí
V hlavě straší strašáci.
Utápí tě pro cokoli
rozptyluje při práci...

Tato slova vymyslel někdo, kdo nenosí hodinky, nevlastní auto, nezná (údajně) noty, z češtiny maturoval za čtyři a dlouhou dobu se živil jako topič.

Ano, správně, většině z vás došlo, že to mohl zplodit jedině **Karel PLÍHAL**. (O čem taky můžeme psát, když měl v pondělí 21.1.96 v Muzeu koncert ?)

Nebudeme se tu obšírně rozepisovat o průběhu jeho koncertu - mnoho z vás tam bylo a ostatním referovalo. Snad jen to, že to bylo "špica" a přidáme některé vydařené (a spěšně zapamatované) básně:

SCHVARZENEGROVA UKOLÉBAVKA:

"Děti, které nestíhají, donutím svou pěstí hají." *(doufáme, že nás někdo nenařkne z toho, že ostatní navádíme k novým výchovným postupům - to Plíhal).*

Velký potlesk sklidilo i dvouverší:

"V uzavřeném Mitsubischi, chcíply by v tom hicu myši."

NOSOROŽEC

Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
originál nosorožce koupil jsem ho v hospodě,
za dva rumy a dvě vodky, říkali mi že je krotký,
pošlapal mi polobotky jinak celkem v pohodě.
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce
vznikly větší potíže když Božena v negližé
když Božena v negližé řvala že ho nechce.
Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce co nevidíš v obchodě
řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: Padej sbohem
zabouchla nám před nosorohem a tak tu sedím na schodech.
Co nevidím souseda, jak táhne domů medvěda
originál medvěda tuším značky Grizzly
už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamečela a trucuje - tak si to taky slízli.
Tak tu sedím se sousedem s nosorožcem a s medvědem
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

Tento text přikládáme pro ty z nás, kteří Plíhala neznají, jako ukázku jeho stylu. Jistě nám dá každý za pravdu, že přes svou plytkost oplývají neobyčejnou hloubkou: a touto nepříliš zdvořilou větou končíme náš první nepříliš zdařilý příspěvek. (Nebojte, přijdou další).

Hanka a Evka

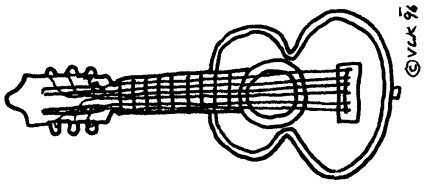

POZOR POZOR POZOR POZOR

Právě vychází druhé číslo Kvíčalovského hlaholíku. Všichni náhodní zájemci o zpěvníček hlaste se u sourozenců Nečasových. Naleznete zde tyto písničky: Hej člověče boží, Záchranný pás, A té Rehradice, Jen tak někdy, Písek, Řeka, Vizovice, Novoroční aj. Naučte aspoň některé z těchto písniček své svěřence!!!!!

PRO CHYTRÉ HLAVIČKY...

V rámci této rubriky přináším první z řady testů, her, soutěží.

Myslím, že nelze jinak, než začít něčím, co je nám všem velmi blízké (u některých jedinců se to dá dokonce nazvat doslova a do písmene druhým domovem), co nás všechny spojuje, co přitahuje nejen moravskotřebovské občany už od pradávna. Jo, je to Kvíčalka.

Tento test je rozdělen na několik částí (přibližně podle toho jak se dělí dějiny Kvíčalky), a první část testu zasahuje do dob, kdy Kvíčalka ještě ani nebyla Kvíčalka.

Jak se dělají testy asi všichni víte, ale pro jistotu: ze čtyř možných odpovědí u každé otázky vyberte jednu správnou, *(přičemž není nutno řídit se tím, že C je správně)* a až máte všechny, tak je napíšete na lísteček,jež můžete a nemusíte vhodit do schránky na Baráku.

U otázky číslo 5 dopište místo teček ovocný strom, který se na uvedeném místě vyskytuje. Správné odpovědi vyjdou společně s trochou podrobností a další částí testu v příštím čísle.

1. Možná nevíte, že nejen Kvíčalka, nýbrž celé území od Lanškrouna až po Chornice bylo od XIII. století obydleno německými osadníky, kteří sem byli přizváni až odkudsi od Mohanu, aby zdejší močály a pralesy zúrodnili a zkultivovali. Byl to "dar" krále Václava II. za válečnou pomoc. Komu že tímto způsobem děkoval?

A) J.F.Kennedymu (budoucímu prezidentu USA)

B) moravskotřebovskému katu Lorenci Bohlovi

C) jednomu z nejbohatších moravských pánů Karlu z Lichtenštejna

D) rytíři a zakladateli M.T. Boreši z Rýznburka

2. Že kdysi dávno byla Kvíčalka německou osadou asi zase naopak víte. Místo bylo pojmenováno podle ptáčka, který se v okolí hojně vyskytoval. Německá osada má obvykle německé jméno, a tohle bylo po válce chybně přeloženo jako Kvíčalov, avšak původní název zněl:

A) Pěnkavov

B) Vrabčákov

C) Orlov

D) Plameňákov

3. Z tohoto období se nám na Kvíčalce dochovala mimo jiné i:

A) Kuřácká lavička

B) Množství odpadových jam (v oblasti za zmolou) a desítky latrín (za hřištěm)

C) Podzemní sklepy na náměstíčku

D) Mučení (které si příliš nezadá s koncentračními tábory) v podobě ranních rozcviček.

4. A dostáváme se do období před druhou světovou válkou. M.T. obyvatelstvo chápe Kvíčalku jako skvělé místo pro nedělní výlety. Mládež sem chodí za kuželkami a střelnicí, zamilované dvojice se plaví na lodičkách po čemsi, co se později přeměnilo v dnešní Bahňák, a ostatní prahnou po vyhlášeném pivu z místní hospody. Ta byla umístěna v místě dnešního:

A) Rarášku

B) Malého hřiště

C) Kuchyně a jídelny

D) Zmoly

5. V této době je Kvíčalka jedna velká kvetoucí zahrada. Svědčí o tom i:

A) .....rostoucí u hřiště (Občas na ní bývá zavěšeno lano sloužící nejširší kvíčalovské veřejnosti ke všemu možnému, např. ke šplhání či houpání)

B) .....co se nachází na kraji hřiště (na podzim v tom místě roste spousta křemeňáčů)

C) .....vyskytující se mezi hřištěm a bývalou dívčí latrínou

D) u malého hřiště čile rozrůstající se.....

E) a kousek pod kládami roste další, tentokrát planá .....

Tak a to by pro dnešek stačilo.

Darzinka

PS: Vítěz vylosovaný ze správných odpovědí bude odměněn.

Do rukou mi byla svěřena rubrika recenzí časopisů a knih.

Dnes bych si tedy vzala na paškál časopisy.

Nebudu plýtvat časem nad takovými bulvárními plátky, jako jsou např. časopisy určené dámám - Žena a život, Tina, Vlasta atd., kde se člověk na cca 42 stranách dozví především o "problémech" moderní české ženy (je tedy s podivem, že všechny články časopisů jsou převzaty z německých originálů, pouze z Gertrudy z Mnichova se jako zázrakem pravidelně stává Helena nebo Marie ze Zábřeha). Řeší se tu většinou velmi zajímavé konflikty: on ji má rád, ona ho nemá ráda, popř. ona chudinka on tyran. Pro zpestření se tu a tam mihne fotomodelka ve slušivém kostýmku. Na člověka znalého správného českého pravopisu také nejednou přichází amok, to když se dočte např. "já a můj manžel jsme šly ....." nebo "vzali ho sebou..." a podobné bláboly. Ale dost bylo kritiky.

Když jsem přemýšlela, které časopisy na našem trhu bych hodnotila jako nejlepší, vyšly mi jednoznačně pouze dva - Skauting a Hitbox.

Většina z vás zná **Skauting** a ví, že je naplněn nejen bezvadnými radami a nápady, ale i rozhovory se zajímavými lidmi a zkušenostmi ostatních středisek. Opravdu, Skauting čtu od první do poslední stránky. Samozdřejmě, někdy se mi stane, že s některými názory, zejména starších činovníků, nesouhlasím, ale jinak tento časopis vám vřele doporučuji.

A teď **Hitbox**. Je to časopis poměrně mladý, začal vycházet až v červnu 1995. Vychází měsíčně. Jeho šéfem je známý písničkář Petr Rímský a šéfredaktorem Jiří moravský Brabec, známý zajména z konferování různých festivalů (např. Kudrnovo Okolobrno). Tito a další lidé vydávají "svůj" časopis s nevšedním zápalem.

Hitbox obsahuje např. humorný seriál o problémech muzikantského života, zasvěcené recenze a kritiky na vydané kazety a CD (s nimiž většinou souhlasím) a v neposlední řadě 24 písniček (folkových i populárních) rozepsaných podrobně do notového zápisu. Časopis nás také informuje o termínech a místech konání různých festivalů a koncertů a představuje nám zblízka, formou rozhovoru a krátkého dotazníku, známého osobnosti naší hudební scény.

Proto si myslím, že vůbec není na škodu. Obětovat částku kolem 20 Kč a strávit tak na Hitboxem pár příjemných a humorných okamžiků.

Takře vřele doporučuji.

Tak co, nebyl můj dnešní příspěvek na vás hned ze začátku moc dlouhý? Byl? No tak já ho příště trošku zredukuji. Tak hezké počteníčko vašich (i mých) oblíbených časopisů vám přeje

E + liška

PŘEČETLI JSME...

Rok 1996 je rokem, ve kterém všichni oslavíme 120. výročí narození bratra náčelníka - zakladatele A.B.Svojsíka. V rámci tohoto významného výročí proběhne řada akcí na všech organizačních úrovních. Oficiálně bude "Rok A.B.Svojsíka" vyhlášen ústřední radou Junáka 24. dubna 1996 a vyvrcholí v září. Přečetl jsem za vás - aneb slavné výroky našich předchůdců

Junáctví je veliká hra.

"Není úkolem skautingu, aby hoch byl prvotřídním závodníkem, ale žádáme, aby byl zdráv a tělo jeho všestranně vycvičeno, nechceme, aby léčil, ale dovedl opatřit první pomoc, a není-li lékaře i pomoc další; nebude detektivem, ale má se naučit dobře vidět a bystře usuzovat, kteréžto schopnosti jsou potřebné všem; nevychováváme pro politickou arénu, ale připravujeme pro politický život rušným životem táborů a kluboven, rozumnou samosprávou, výchovou vlastní i vzájemnou, účastí hochů ve vedení, a hlavně soužitím mládeže v malých republikách, kde zájmy vlastní i obecné se scházejí i rozcházejí, přemáhá se sobectví, tříbí se názory, poznávají se lidé ve svých přednostech i chybách, ve smyslu skautského zákona hájí se nejcennější statky lidstva - pravda, právo, spravedlnost, zájem vlasti i láska k veškerenstvu, bez nichž není opravdové svobody. A tak je to i s ostatními úkoly ve skautingu."

A.B.Svojsík

"Skaut učí mládež radosti z práce, jakožto radosti ze životní činnosti vůbec, jeho zakladatel Baden-Powel dal vychovatelům klasicky prostou radu výchovnou: veďte chlapce k jakékoli rozumné činnosti, jenom netrpte zahálku. Podle tohoto pojetí nesejde při skautské výchově tolik na pěstování jednotlivých činností speciálních /vázání uzlů, stopování atd./ jako na práci a činnosti neustálé, neúnavné, jež neponechává čilému duchu mládeže duševní prázdnotu, vyplývající z nečinnosti a vedoucí k neužitečným nebo i škodlivým pokusům a zahánění nudy..."

Chalupský

Vybráno z mimořádného čísla "Činovníka" časopisu pro československé junácké pracovníky a teorii junácké výchovy z června roku 1946.

Demi

EKO-KOUTEK

Naším dnešním příspěvkem otvíráme brány do našeho Eko-koutku.

Dnes vám ještě nebudeme plnit hlavu různými věcmi, týkající se životníko prostředí, ale seznámíme vás s tím, co vám náš sloupek bude v průběhu roku přinášet.

Tak zejména do vás nahustíme něco málo teorie o tom, co to vlastně ekologie je. Nejdůležitější části našich Eko-koutků budou však ekologické rady- zejména takové, které se dají uplatnit i v našich domácnostech, dále různé nápady a hry s ekologickou tematikou. Ty budeme volit zejména tak, aby zaujaly hlavně děti z vašich družinek (kterým jistě s nadšením budete naše hry a nápady roprodukovat). A tak vás tedy budeme zásobovat radami, jak na to, abychom se nemuseli později stydět za to, jak naše planeta (i díky nám) vypadá.

Doufám, že se tento záměr nám(i vám) podaří.

Kelišky

Kulturní rubrika aneb co se kde děje.

Díky změnám ve Věstníku se ze mě stal kulturní "živel". Proto od tohoto dne se vaše dříve prázdné životy obohatí o takový přísun moravskotřebovské kultury, až vám to ani nebude milé.

OTÁZKA: Je v MT vůbec nějaký institut na krácení dlouhé chvíle?

ODPOVĚĎ: Je. Zde je stručný výčet.

1) Muzeum - to pravidelně pořádá koncerty folkových skupin, populárních zpěváků, dále takzvané moderní "talk-show" pražských a jiných herců, abonentní představení a výstavy uměleckých děl. Informace o těchto aktivitách dostává občan každý měsíc v barevném sešitku až do donu, pročež to ani nebudu dál rozebírat. Dost mě udivuje, jak málo akcí se pořádá výhradně pro děti (snad jen nedělní loutková představení, která jsou vždy měsíc předem vyprodána).

2) O mnoho lépe s akcemi pro děti, ale o to hůře s propagací těchto akcí, je na tom DDM /Dům dětí a mládeže/. DDM pořádá velkou spoustu odpoledních soutěží, besed se zajímavými lidmi a výstav. Bohužel i když informace o své činnosti pravidelně posílá na všechny školy (i na naše středisko!!!!!), nikdo je není schopen alespoň vyvěsit na nástěnku. Pak se stává, že například na besedu s chovateli cvičených psů (spojené se soutěží a perfektními ukázkami výcviku a obrany) přišlo všehovšudy 9 dětí, většinou těch, kterým právě skončil nějaký jiný kroužek. Z ostatních tam nebyla ani noha. Proč? Že se jim nechtělo, že je nikdo nemotivoval, že o tom nevěděli nebo, že je to daleko?

3) Občasné koncerty ve Farním kostele a vystoupení žáků ZUŠ

4) Akce knihovny (soutěž zajímavostí, nejzajímavější kniha)

Nevím, kolik dětí z jednotlivých družin chodí soutěžit do DDM, navštěvuje s rodiči koncerty nebo plní Soutěž zajímavostí v Městské knihovně. Nevím, kolik rádců se společně se svými družinkami honí po výstavách či shání lístky na nedělní loutkové představení, ale moc velké iluze si nedělám. Něco by se mělo změnit. Začněme pomaličku, třeba jen nabídkou jednotlivých akcí. Budu se snažit pravidelně informovat o akcích (hlavně pro děti) jednak ve Věstníku, ale hlavně na Baráku na hlavní nástěnce.Proto vás prosín, abyste dětem alespoň prozradili, že není jen škola, televize a kluziště, ale i spousta správných akcí s dobrými nápady.

Akce DDM:

19.2. Výlet do pravěku (modelování, výroba figurek ...)

22.2. Papírová házedla

28.2. Technický kutil

Informace budou na nástěnce

PS: Omlouvám se autorce, že díky pozdnímu vydání informace poněkud zastaraly.

Jessie

Poezie

(rubriku připravuje Xanda)

Večer

Rád večer kouká na oblohu,
šťasten je ten, kdo v hvězdy uvěří.
Může se klidně rouhat bohu,
jsou dálky, která nikdo nezměří.
Vždy večer čelí velké bouři,
ona lidem bere svědomí.
Jedni se ztratí v černém kouři
a druzí dým noci prolomí.
Vždy večer znovu sčítá šrámy,
co lidem život rozdává.
Někoho skolí lži a fámy,
pravda se těžko poznává.
Vždy večer hledá dětské kouty
opředlé věčným tajemstvím.
Neví si rady s těmi pouty
koutů, z kterých zbyl jenom stín.
Rád večer koukám na oblohu,
blázen je ten, kdo v hvězdy neveří.
Dál říkaj, že se rouhám bohu
a já čekám, až si mě přeměří!

Bufallo Ruda Beran
(Nucené verše)

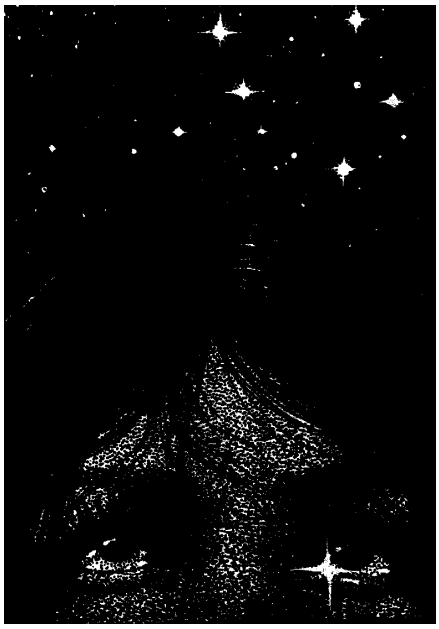

Intimní hovory aneb Dášina poradna.

S novým rokem přichází nová rubrika. Jaká bude? Záleží i na vás! Měla by být odpovědnou na vaše dotazy.

Každý se občas může setkat s nějakým problémem, který ho tíží, dělá starosti, a on neví co s tím. Okruh vašich otázek zatím nebudu vymezovat, snad jen upřesnění. Mým úmyslem je nabídnout vám možnosti řešení problémů, do kterých jste se dostali, případně vysvětlení, proč daná situace mohla nastat, jak se jí příště vyhnout, ...- týká se především vztahů mezi dětmi v družinách, oddílech, vztahu dítě x rádce, /vůdce/ a opačně, ale i rádce x vůdce, ...

Proto "MALÍ I VELCÍ", vezměte "psadlo", pište své dotazy a vhazujte do krabičky, která bude hned po vydání tohoto čísla Věstníku viditelně umístěna na Baráku. Podepisovat se není třeba.

Přeji vám všem do nového roku 1996 pevné zdraví a co nejvíce krásných zážitků při skautské činnosti. Nové rubrice přeji dostatek vašich zajímavých dotazů a co nejvíce spokojených čtenářů.

Dáša

P.S. Závěrem dovětek mého manžela: "Co mě trápí a co s tím? S Dášou já se poradím."

Jirka zvaný Jerry (dělám to tak už 9 let)

PS: I přes Vladanovu poněkud jednostranně pojatou kresbu - ony ty dotazy opravdu nemusí být jen o sexu (i když ani ty Dášu jistě nezaskočí)...

Jessie

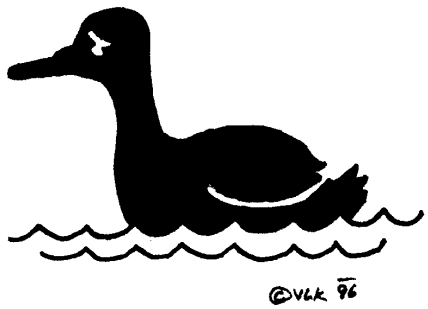

Kachny & drby

Na tomto místě musím pokárat redaktora Vojtu, který nedodal příspěvek. Abych byl

přesný, tak příspěvek sice dodal, ale do jiné rubriky (přečtete si ho až v příštím čísle). No co Vám budu vykládat, prostě to Vojta zase jednou pěkně „zvojtil“...

Jessie

Příběhy let minulých...

V této rubrice se budete setkávat se zajímavými příběhy, které budou mít jedno společné - budou se točit okolo skautování, trampování a táborničení všeho druhu, Kvíčalky, letních táborů, muzicírování apod. Podmínkou je, že musí být pravdivé, autor by je měl odvyprávět tak, jak se opravdu staly. Vždyť život je zajímavý a pestrý i bez příkras...

Jako první dostal slovo nestor našeho střediska - Jožka.

Jessie

Ze vzpomínek skautského dědy (úryvky z "Fousáče na Lužnici")

Plavení

K pořádnému táboru patří i pořádné koupání, neboli "plavení". Tábor byl nad jezem, nadržené vody bylo dost, takže se dalo i skákat. Ke koupacím "orchidejím" - spisovně Orgie ve vodě - patřilo i tak zvané "lydydy".

Původ tohoto slova sahá až do historie oddílu. Na jednom z minulých táborů se večer vraceli starší hoši z nějaké potulky, no - přiznejme, že byli ve Stádlci za děvčaty ...Nebylo zrovna teplé období, voda byla studená, ale temná hladina a žár mládí zlákal jednoho táborníka, aby si zaplaval. I shodil s využitím tmy vše, co patřilo k oděvu a skočil do vody. Při vynoření chtěl zakřičet: "Lidi, to jsou vedra ...!" - ale tak mu drkotaly zimou zuby, že to zaznělo jen něco jako "ly-dy-dy-dy..." a mazal ven, aby za svitu bílého zadečku křepčil na břehu s úmyslem navrátit tělu odňaté teplo.

Užaslým divákům zůstal tento výjev navždy spojen s oním výkřikem, slovník tábora byl opět obohacen o nový výraz, užívaný pro koupání bez plavek.

Zdomácnění tohoto tajemného slova je patrné z hovoru vedeného jednou po setmění:

"Pánové, půjdeme se vyplavit?"

"Prima - a jak? V plavkách nebo lydydmo?"

"Ále - lydydmo - mrňata už spí".

A za chvíli vyběhl ze stanů hlouček "Adamů", aby se sřembřich (střemhlav) vrhl do vody.

Systém "lydydmo" - čili oproštění se od plavek a předsudků, našel takového zalíbení, že byl ve vhodných chvílích provozován i ve dne.

Jedno rozpálené odpoledne se hoši také oddali tomuto ušlechtilému sportu, kdy voda klouže nerušeně po celém těle.

Ne, že by se chlapci před sebou nějak styděli, ale spíše z důvodů estetické kázně, byli mladší - "neopeření" - členové posláni na obě strany po řece, aby hlídali, kdyby šla nějaká návštěva. U sousedů v pražském táboře totiž hostovala známá filmová herečka - Věra Ferbasová - s klubkem všetečných filmařů, kteří s kamerami na úzký film pořád čenichali v okolí po něčem originálním.

Koupací orchideje naháčů tedy probíhaly nerušeně v plném rozkvětu, když se ze zátočiny vynořila kanoe a podle vznešeného "skoroúboru" - dvoudílné plavky byla tenkrát vzácnost- se dalo ihned usoudit, kdo to jede.

„Pánové, filmová diva sem harcuje!" vzkřikl Čabrk a v mžiku bylo všechno ve vodě. Dokonce se jalo několik odvážlivců plavat k lodi blíže, aby si hrdinku stříbrného plátna prohlédlo zblízka a živou.

Na straně, odkud by mohli přijít pražáci, hlídal Bublas. Jak se dalo čekat, měl sebou prut a chytal ryby. Byl do toho tak zabrán, že nepropásl jen kanoi, ale i společnost filmařů, kteří mu prošli za zády. Uvědomil si to právě v okamžiku, kdy návštěvníci byli od koupaliště jen pár kroků a krylo je jen několik keřů. Když se ozval hvizd Bublasovy signálky, vypadalo to ve vodě, jako když štika honí potěr. Jeden přes druhého se hnal ke břehu, čapl svoje plavky - pokud je tam vůbec měl - a filmaři užaslí nad bleskovým opuštěním koupaliště, mohli jen zahlédnout, jak některé opozdivší se neopálené části těla zasvítily v odpoledním slunci a zmizely ve stanech.

Teprve za chvíli vylezli uprchlíci ven a sehráli před kamerou, jak hodní chlapečkové dělají nástup a slušně pojídají svačinu.

To ovšem bylo, jako všechny nakomandované výjevy, trochu nepřirozené ke scénám, které se odehrály před tím, se to nedalo přirovnat. Hosté po informaci sice vznesli žádost o opakování, že by si to jako natočili čistě pro soukromou potřebu, ale to by nebylo to pravé a žádost byla odmítnuta.

Přijít tak ke koupališti skutečně nepozorovaně, to by si filmaři přišli na své...!

Jožka

K čemu je to dobré?

Na tuto mladšími brášky mnohokrát nahlas vyslovenou nebo tichou otázku jsem si vzpomněl po přečtení článku „**Varování aneb Docela obyčejný výlet**“ ve Skautingu č.6, roč. 34, str. 5 (únor 1996). Ten článek bych vřele doporučil k přečtení všem rádcům a vedoucím (pokuď tak již neučinili). Skauting je všem dostupný, proto k vlastnímu obsahu článku jen v kostce.

Dva chlapci ve věku 16 a 15 let se 29. prosince 1995 vydali na Děčínsku na pěší túru na přibližně 13 km vzdálený vrchol. Naprosto neodhadli náročnost výpravy a své vlastní schopnosti. Vyrazili pozdě (11 hod), za mrazu -15 až -18 °C, zavátými lesními cestami v zalesněném a skalnatém terénu. V podstatě ani za ideálních podmínek neměli šanci stihnout návrat před setměním. Přesto vyrazili a za tmy cestou zpět zabloudili. Zůstali v lese přes noc, až příští den v poledne je našla záchranná výprava, které se zúčastnili i děčínští skauti. Oba chlapci naštěstí přežili, i když s vážnými omrzlinami (+ možné trvalé následky).

Vše mohlo být jinak, kdyby měli alespoň základní znalosti pro podobnou situaci. Měli zapalovač a kolem v lese dostatek dříví, ale oheň si nerozdělali, zůstali sedět, později ležet, bez pohybu na nechráněném místě atd., atd.

Ano, k podobným mezním situacím nedojde v životě běžného člověka často. Nicméně měl by být na ně připraven a měl by si umět poradit. Obzvláště skaut honosící se heslem „Buď připraven!“. Proto Vás jako výchovný zpravodaj žádám, abyste rozbor této nebo podobné situace zařádili do programu některé schůzky a praktickou přípravu do plánu činnosti družiny (rozdělávání ohně za špatných podmínek, bivakování v přírodě v nouzových přístřešcích, signalizace, první pomoc, pěstování vytrvalosti a pevné vůle apod.). Samozřejmě záleží na věku Vašich svěřenců! Našim cílem není výchova „zelených baretů“, ale mladých lidí, kteří si dokáží poradit v mezních situacích a pomoci tak nejen sami sobě, ale i jiným.

Jessie

LES MATHLAD #4

NAPSAL A NAKRESLIL VLADAN KOLÁŘ © 1996

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ